

Истироҳат дар ҷаҳони ноором

Мита Дюран мурда ёфт шуд. Копирайтери боғайрати 24-солаи индонезиягӣ банохост рӯйи мизи худ афтид. Чӣ ҳодиса рух дод?

Мита дар агентии реклама, ки талабот баланду сарборӣ аз ҳад зиёд буд, кор мекард. Чанде пеш аз марги худ ӯ дар шабакаи иҷтимоӣ шарҳе гузошт, дар бораи он ки худро саҳт хаста ҳис мекунад: «Ин рӯзи ҳашт аст, ки ман калиди утоқи кориамро бо худ мегирам... Ман зиндагӣ надорам.»

Ӯ аксар вақт нӯшокии нерубахши кофеиндорри Krating Daeng, нӯшокии ҳамшабеҳи осиеи Red Bull-ро истеъмол мекард. Шарҳи охириини ӯ дар шабака чунин буд: «30 соат аст, ки беист кор мекунам ва боз неруи зиёд дорам.» Дарҳол баъди ин сар ба рӯйи миз гузошт ва дигар бедор нашуд.

Чӣ ҳодиса рух дод? Мита аз хастагии аз ҳад зиёд ғавтид.

Имрӯз аксарияти мо речаи кориини ниҳоят вазнини шадид дорем. Ҷомеа моро водор месозад бештар кор кунем, бештар маблағ ба даст биёрем ва бештар харид кунем. Мо стрессро эҳсос мекунем, аз беҳобӣ ва харобиини равонӣ азоб мекашем.

Шояд, мо мисли Мита Дюран худро ба куштан намедихем, вале зиндагӣ метавонад ба назари мо бори ниҳоят вазнини наояд. Пас, наҳод ин дар ҳақиқат он чизест, ки Худо барои мо омода кардааст? Ӯ - Атокунандаи Осойиш аст. Вақте мо худро аз кори зиёд бемадор мекунем, оё мо дар

қалби худ осойишро эҳсос менамоям? Албатта, не!

Агар мо аз хастагӣ аз пой меафтем, шояд, ин аз он сабаб рух медиҳад, ки мо чизеро фаромӯш мекунем, ки Худо дар хотир нигоҳ доштани онро аз мо толиб аст. Биёед дида мебароем, ки Ӯ дар бораи истироҳат чӣ гуфтааст.

Дар «таваққуф» бояд гузошт.

Худо Бахшоянда ва Меҳрубон аст. Ӯ медонист, ки ба одамон вақт лозим аст, то неруи ҷисмонӣ, зеҳнӣ ва руҳонӣ гиранд, чунон ки ба телефон ё ноутбук неру лозим мешавад. Бинобар ин пайғамбар Мусо аҳкоми Худоро навишт:

Рӯзи шанберо дар хотир нигоҳ дор, то ки онро тақдис намоӣ. Шаш рӯз кор кун ва ҳар амалатро ба ҷо овар; вале рӯзи ҳафтум шанбеи Худованд Худои туст. Дар он ҳеҷ кор наkun (Аз қисми аввали Китоби Муқаддас, аз Таврот: 20:8–10).

Ин шариати тағйирнопазири Худо ба мо дар хотир нигоҳ доштани рӯзи ҳафтумро амр мефармояд. Дар бисёр забонҳои ҷаҳон ин рӯзи ҳафтум, ки барои истироҳат муқаррар шудааст, «шанбе» номида мешавад. Барои чӣ Худо дар хотир нигоҳ доштани ин рӯзро амр фармуд? Зеро Ӯ медонад, ки шуруъ аз Одам башарият ҳамеша аз фаромӯшхотирӣ ранҷ мекашид. Мо набояд аҳкоми Худоро фаромӯш кунем, зеро танҳо он вақте ки мо Ӯро дар хотир нигоҳ медорем ва

аҳкомро фаромӯш намекунем, мо метавонем дар роҳи ҳақ қадамгузор бошем.

Вале барои чӣ шанбе рӯзи махсус аст? Худо мегӯяд:

Зеро ки дар шаш рӯз Худованд осмон ва замин ва баҳр ва ҳар он чиро, ки дар онҳост, ба вучуд овард ва дар рӯзи ҳафтум ором гирифт; Бинобар ин Худованд рӯзи шанbero муборак хонд ва онро тақдис намуд (Хуруҷ 20:11).

Шанбе ёдрасии муҳим аст дар бораи он ки Худо Офаридгор мебошад. Баъзе одамон эътироз мекунанд, ки азбаски Худо хаста намешавад, пас ба Ё дар рӯзи ҳафтум *истироҳат кардан* лозим набуд. Вале Худованд на ба сабаби хастагӣ истироҳат кард; Ё кори Худо дар офариниши олам таваққуф дод, то вақти муқаддасро барои истироҳати мо ҷудо кунад.

рӯзи ҳафтуми ҳар ҳафта – ин рӯзи махсусест барои зер кардани тугмаи «Таваққуф».

Худо медид, ки рӯзи истироҳат ба тамоми башарият лозим аст. Ё рӯзи ҳафтумро шанбе номид, ки маънои «танаффус» ё «таваққуф»-ро дорад. Ба ин тариқ, рӯзи ҳафтуми ҳар ҳафта – ин рӯзи

махсусест барои зер кардани тугмаи «Таваққуф.»
Мо бояд дар тӯли ин рӯз аз кор истироҳат
намуда, ба корҳои неку пок машғул шавем,
то Ёро ба ёд оварем ва Ёро ибодат намоем.

Магар аҷиб намебуд, агар роҳбар ё муаллими
шумо ба шумо бештар истироҳат карданро
супориш меод? Ин маҳз ҳамон чизест, ки Худо
ба мо амр фармудааст. Худоро ҳамду сано! Ё дар
ҳақиқат меҳрубон аст!

Риояи рӯзи муқаддаси Худо

Шанбе – ин рӯзи умумии муқаддас барои
ҳар сокини рӯи замин аст. Онро пайравони
якхудой, онҳое, ки ба Худо-Офаридгори ягона
ҳақиқӣ хеле пеш аз пайдо шудани яҳудиён,
масеҳиён, мусулмонҳо, буддоиҳо ё пайравони
ҳиндуия имон доштанд, риоя мекарданд. Дар
асл, шанбе ба тамоми башарият ҳангоми
офариниши олам дода шуда буд. Одам ва Ҳавво
шанbero риоя мекарданд ва Худо ҳаргиз ба мо
иҷозати фаромӯш намудани он чизеро, ки Ё дар
хотир нигоҳ доштанаширо ба мо амр фармуд,
надодааст.

Мутаассифона, бисёр вақт шанbero фаромӯш
мекунанд. Пайғамбарон дар аҳди қадим
яҳудиёро огоҳ мекарданд, ки Худо онҳоро ба марг
гирифтор месозад, агар онҳо шанbero фаромӯш
кунанд. Онҳо ба огоҳӣ эътино накарданд, аз ин
рӯ Ерусалим хароб карда шуд ва оилаҳои онҳо
ба асорат бурда шуданд. Масеҳиён низ шанbero

фаромӯш карда, бар хилофи аҳкоми Худо рӯзи муқаддаси худро ба рӯзи якшанбе иваз намуданд. Мусулмонҳо рӯзи ҷумъа ибодат мекунанд, вале фаромӯш карданд, ки мо бояд дар рӯзи ҳафтум ҳам истироҳат кунем, то дар итоаткорию комил ба Офаридгор зиндагӣ намоем.

Пас барои чӣ ба назар чунин мерасад, ки тамоми ҷаҳон ин рӯзи муҳимро фаромӯш кардааст? Вале шояд, сабаби ваҳшатзотари ин фаромӯшхотии ин қадар васеъ паҳнгардида вучуд дорад?

Исои Масеҳ моро аз пайдошавии неруи умумиҷаҳоние, ки шайтон онро барои аз Офаридгори мо нигоҳ доштани ақли мо истифода мебарад, огоҳ карда буд. Миллионҳо одам шанбеи бардурӯғро ба сифати рӯзи парастии Худо қабул намуда, фиреб меҳӯранд. Агар ба шайтон муяссар гардад, то моро ба фаромӯш кардани рӯзи ҳафтум маҷбур намояд, вай умед мебандад, ки мо Худи Офаридгорро ҳам фаромӯш мекунем. Вале мо бо риояи кардани Шанбеи ҳақиқӣ садоқатро ба Офаридгори худ нишон медиҳем ва ҳадияи истироҳат, осойиш ва оромиро ба даст меорем.

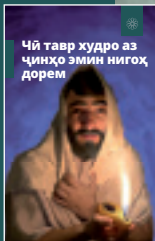
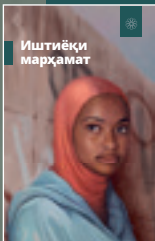
Чӣ тавр мо ба осойиши Худо роҳ ёбем?

Пайғамбар Мусо навишта буд, ки «Худо рӯзи ҳафтумро баракат дод» (Ҳастӣ 2:3). Шояд, шумо имрӯз хастагӣ ва бемадорию эҳсос мекунад? Шанбе баракатҳои худро ба мо ато менамояд!

Мита Дюран, копирайтер аз Индонезия, аз хастагии аз ҳаз зиёд мурд — вале дар қимати ӯ шарик шудан барои шумо ҳатмӣ нест. Худо шуморо ба ҳар ҳафта аз заҳматҳои худ истироҳат кардан ва баракатҳои шанберо дар худ эҳсос намудан даъват мекунад.

Агар шумо мехоҳед дар бораи он ки чӣ гуна Худо ба мо осойишу оромӣ мебахшад ва моро шифо медиҳад, маълумоти бештар пайдо кунед, тавассути воситаҳои алоқа, ки дар тарафи чапи буклет нишон дода шудаанд, бо мо тамос бигиред.

Барои мутолиаи доимӣ

Барои дарёфт намудани
маълумоти иловагӣ
QR-кодро скан кунед.

